

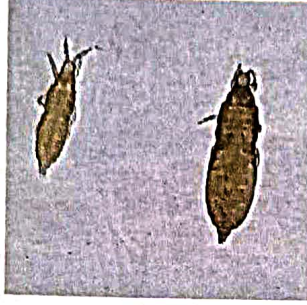

छायाचित्राद्वारे पीक संरक्षण

रवींद्र पालकर

मिरचीवरील ब्लॅक थ्रिप्स

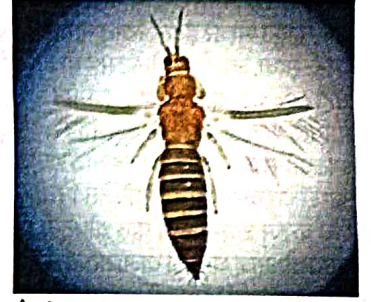
सूक्ष्मदर्शकाखालील छायाचित्रे

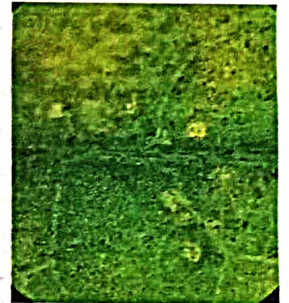
बाल्यावस्था

थ्रिप्स पार्विस्पिनस (मादी)

प्रौढ थ्रिप्स

थ्रिप्सच्या प्रादुर्भावामुळे पानाच्या खालच्या बाजूने पडलेले लालसर-तपकिरी डाग.

पानाच्या वरच्या बाजूने पडलेले पिवळसर डाग.

अत्यंत सूक्ष्म असते. या भागावर गोलसर संवेदनेंद्रिये (कॅम्पिनोर्फॉर्म सेंसिला) नसतात.

- पोटाच्या पाठीमागील आठव्या पट्टीवर कंगव्यासारखे बारीक केस असतात. पाचव्या ते आठव्या पोटापट्ट्यांच्या बाजूस काट्यासारखी रचना असते, ज्यापैकी आठव्या पट्टीवरील रचना श्वासनलिकांच्या मागे आढळते. पोटाच्या खालच्या भागावर तिसऱ्या ते सहाव्या पट्ट्यांवर अतिरिक्त सेटी असतात, परंतु दुसऱ्या व सातव्या पट्ट्यांवर नसतात.
- नर कीड : नर किडीची लांबी साधारणतः ०.६ मि.मी. असते. शरीर सोनेरी पिवळसर असते. आठव्या पोटापट्टीच्या कडेला केसांची रंग नसते.

पोटाच्या दुसऱ्या ते सहाव्या खालच्या पट्ट्यांवर विशेष छिद्रयुक्त भाग (पोरस एरिया) असतो.

- जीवनक्रम : या किडीचे प्रजनन नर-मादीच्या मिलनाद्वारे किंवा मिलनाशिवाय (पार्थेनोजेनेसिसद्वारे) होऊ शकते. मादी कीड पानांच्या उतीमध्ये अंडी घालते. एका मादी साधारणतः ५० ते ६९ अंडी घालते. ती साधारण ४ ते ५ दिवसांत उबतात. पिलावस्था दोन टप्प्यांत पूर्ण होते. पहिला टप्पा साधारण १ दिवसांचा तर दुसरा टप्पा ३ ते ४ दिवसांचा असतो. अशा प्रकारे पिलावस्था सुमारे ४-५ दिवसांत पूर्ण करून पूर्ण वाढलेली पिले जमिनीत कोषावस्थेत जातात. कोषावस्थेचा

कालावधी अंदाजे २ ते ३ दिवसांचा असतो. कोषातून बाहेर पडलेली प्रौढ कीड झाडावर नर सुमारे ६ दिवस आणि मादी सुमारे ९ दिवस जिवंत राहते. अशा प्रकारे, अंड्यापासून प्रौढ अवस्थेपर्यंत संपूर्ण पिढी पूर्ण होण्यासाठी साधारण १५ ते १८ दिवस लागतात.

- नुकसानीचे स्वरूप : फुलकिडे प्रामुख्याने पानांच्या खालच्या बाजूस राहून पान खरडतात आणि त्यातील रस शोषून घेतात. या रस शोषणामुळे पानांच्या खालच्या बाजूस खोळ खड्ड्यासारखे डाग व ओरखडे पडतात. त्यानंतर हा भाग लालसर ते तपकिरी रंगाचा होतो. पानांच्या वरच्या बाजूस पिवळसर डाग दिसू लागतात. पाने वेडोवाकडो होतात, वरच्या बाजूने वाळतात. जुनो पाने चंदेरी रंगाची दिसतात. प्रादुर्भाव प्रामुख्याने पानांच्या शिरांच्या जवळ अधिक आढळतो. नवीन फुटलेली पाने जर जास्त प्रमाणात बाधित झाली तर ती सुकून वाळतात. फुलकिडे फुलांच्या पाकळ्यांमध्ये व पुकेसराच्या खाली, अंडाशयाजवळ दिसून येतात. किडीने पाकळ्या खरडल्यामुळे त्यावर तपकिरी रेषा पडतात. तसेच, कीड परागकण खात असल्याने परागोपवनाची क्रिया मंदावते. परिणामी, फुले सुकून जातात आणि फलधारणा होण्यास अडथळा निर्माण होतो. फळधारणा झाली तरी फळे विकृत स्वरूपाची तयार होतात. दोबळी मिरचीमध्ये फळ बटणासारखे लहान राहते. फळांच्या सालीवर खरवडल्यासारखी किंवा खडबडीत चिन्हे दिसतात, त्यामुळे फळाचा दर्जा घसरतो.

टीप : या किडीचे नियंत्रण व्यवस्थापन कसे करावे, याची माहिती उद्या (ता. २२) च्या लेखात देत आहोत.

- रवींद्र पालकर, ८८८८४०६५२२

(पीएच. डी. स्कॉलर, कीटकशास्त्र विभाग, महात्मा फुले कृषी विद्यापीठ, रायगड)

शास्त्रीय नाव : थ्रिप्स पार्विस्पिनस

- यजमान पिके : बहुभक्षी कीड. प्रामुख्याने मिरची, दोबळी मिरची, पपई, वांगी, बटाटा, स्ट्रॉबेरी व फुलपिकांवर आढळते.
- किडीची ओळख : या किडीमध्ये नर व मादी भिन्नता आढळते. आकाराने खूप लहान (साधारण १ ते २ मि.मी. लांब) असून, पिलांना पंख नसतात.

सूक्ष्मदर्शकाखालील वर्णन :

- मादी कीड : रंग तपकिरी ते गडद तपकिरी असून, डोके आणि छाती पोटाच्या तुलनेत किंचित फिकट रंगाची असते. पाय पिवळसर रंगाचे असतात. पंख सावलीसारखे गडद रंगाचे असून मुळाशी फिकट असतात. पहिल्या व दुसऱ्या पंखाच्या शिरेवर सतत केसांची (सेटी) सलग रंग असते. पंखांची लांबी पोटाच्या अर्ध्यापेक्षा जास्त असते. डोक्याची रुंदी लांबीपेक्षा जास्त असून, त्यावर जाळ्यासारखी (रेखीय) रचना दिसते. डोळे मोठे, लालसर किंवा गडद रंगाचे असतात. डोळ्यांमागील काही सेटी लांब असतात. शृंगिका (अँटेना) ७ विभागांची असून दुसऱ्या व तिसऱ्या विभागावर फाटलेल्या आकाराचे संवेदनशील केस (सेंसोरिया) असतात. छातीवरील पुढील भागाच्या (प्रोनोटम) कोपऱ्यावर दोन जोड लांब सेटी व मागील कडेला तीन जोड लहान सेटी असतात. पाठीमागील छातीचा भाग (मेटानोटम) जाळ्यासारख्या रचनेचा असून मध्यभागी रचना

फुलांवरील ब्लॅक थ्रिप्सचा प्रादुर्भाव.

दोबळी मिरचीच्या फळांच्या सालीवर खरवडल्यासारखी किंवा खडबडीत चिन्हे.